Kristna synskadades förening
Syskonbandet

Nr 4, 2016
Årgång 108

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Tina och Sture i Syskonbandets monter på Nyhemsveckan. Foto: Ronny Gilderskär

Syskonbandet på Nyhemsveckan
Som om Gud inte finns
Våga satsa i förening!

Från verksamhetsledaren

Blommorna längs vägkanten, blåbären i riset och fåglarna som prasslar i snåren. Sådana detaljer kan jag inte längre se när jag går i skogen men jag njuter av vetskapen att de finns där, av fåglarnas sång, doften av mossa, trädens gröna kronor och även av solen som glimmar fram genom lövverket trots att den då bländar mig. När jag för en tid sedan promenerade själv i skogen och njöt på detta vis övergick dagsljuset till skymning som blev allt dunklare innan jag hunnit runt på slingan jag gick och jag tyckte inte det var lika härligt längre. Dels är jag löjligt mörkrädd och ogillade starkt att gå där i skymningsmörkret, och dels så smetades omgivningens färger samman eller närmast försvann så att jag inte längre kunde se var vägen gick.

Men så upptäckte jag att jag om jag istället för att anstränga mig med blicken mot marken, lyfte blicken mot himlen så blev det tydligt för mig var vägen gick, ja än tydligare nu i halvmörkret än när dagen var ljus. Fenomenet att hitta vägen genom att se upp på stjärnorna eller den ljusare himlen som slingrar sig ovanför vägens mörka omgivande träd är förstås inget nytt utan det har folk använt sig av i alla tider, men för mig blev det en upplevelse av ny och konkret hjälp.

Är det inte också så i livet i stort? Vi kan ha så fullt upp här på jorden, både av att njuta och av att hitta rätt, att vi fastnar med blicken på marken men skulle i själva verket ha lättare att hitta fram om vi lyfte blicken mer mot himlen, mot det där ovan, mot Gud. Inte sällan är det så att i stunder av allt dunklare mörker i tillvaron, då blir det särskilt tydligt för oss hur pass ljus och vägledande himlen är när vi väl vänder blicken ditåt. Så låt oss komma ihåg att stadigt vända vår inre blick uppåt när vi samtidigt går med fötterna stadigt på skogsvägen och livsvägen här på jorden.

Tina Hanson

Innehåll

Från verksamhetsledaren……2
Medlemsnytt……...3
Medlemsporträtt..……3
Inbjudan till temahelg……...4
Syskonbandsträffen i Stockholm…5
I vimlet på Nyhemsveckan……..5
Våga satsa i förening……..7
Som om Gud inte finns……...7
Apptips…….....9
Skogar, berg och dalar……...9
Guds hjälpande hand……12
Redaktionsruta……..12

Medlemsnytt

Ny synskadad medlem
Key Lindgren, Tullinge.

Till fridens hem
Ulla Fallmark, Sköndal.

Vår hedersmedlem Ulla Fallmark har fått flytta hem till Herren. Hon slutade sina dagar här på jorden den 15/7-2016. Rolf, hennes make, fick flytta hem till himlen för några månader sedan. Nu har också Ulla fått frid hos Gud. Begravningsakten kommer att ske den 9/9 klockan 13.00 i Stora Sköndals kyrka. Det har uttryckts möjlighet att ge en gåva till Syskonbandet i samband med begravningen vilket vi tackar för. Kontakta kansliet för mer information angående detta. Om man vill närvara vid begravningsakten, kontakta Gunneli Fallmark telefon 070-7874860.

Vi minns Ulla som en trogen deltagare i Syskonbandets verksamhet på Sjöliden och för hennes rådighet att ge en hjälpande hand där hon såg att det behövdes. Ulla var också engagerad i föreningens styrelse som kassör, och vi minns och tackar Gud för det hon utfört för föreningen.
Ann-Christine Folke

Medlemsporträtt

Therese Nelson (f.d. Hanson), 24 år, Osby

Therese har varit med i Syskonbandet sedan 2007 och hade innan dess deltagit i barn- och ungdomsläger som Syskonbandet anordnade. De senaste 2-3 åren i hennes liv har varit minst sagt händelserika då hon hunnit med att ta examen som fysioterapeut (det

Therese på sin bröllopsdag.
Foto: Mikael Latorre

som förr kallades sjukgymnast) efter tre års studier på universitetet i Lund, träffat sin blivande man, förlovat sig, gift sig, flyttat hemifrån och börjat jobba! Therese har en synnedsättning, progredierande degenerativ ögonsjukdom som brukar benämnas “tapp- stavdystrofi”, och har cirka 10 % syn vilket gjort studierna lite extra utmanande.

I början av studierna var det svårt att hänga med då mycket visades och förklarades med bilder. Men som studerande på universitet finns mycket stöd att få. T.ex. finns det möjlighet att ha en mentor, kanske någon timme i veckan, som för Therese del innebar att hon fick känna på plastmodeller av skelett och muskler och med mentorns hjälp kunde koppla ihop det med vad de olika delarna hette och hur de fungerade. Det fanns stunder i

början av studierna då det kändes nästan hopplöst berättar Therese, men stunderna med mentorn blev till stor hjälp. All litteratur fick hon inläst via MTM/Legimus och det fungerade jättebra tycker hon. Det hände någon enstaka gång att litteraturplanen ändrades sent och då blev det knappt med tid innan en tenta sedan hon fått litteraturen. På föreläsningarna, där det är mycket Powerpoint och bilder, kunde hon ibland få ta del av materialet i förväg. Hon fick även så kallat *anteckningsstöd från universitetet,* vilket innebär att en kurskamrat hade i uppgift att föra anteckningar som även Therese fick ta del av. Therese är mycket nöjd, glad och tacksam över hur studierna fungerade och det stöd hon fick på olika sätt.

Efter examen i januari så jobbade hon i Växjö på ett vikariat som fysioterapeut. Hösten 1,5 år innan hade hon träffat Mikael och de hade förlovat sig på första advent och började planera för att gifta sig. Therese sökte en del jobb eftersom hon visste att vikariatet skulle ta slut i sommar och plötsligt en dag får hon ett mejl från vårdcentralen i Osby där hon bor men inte hade sökt något jobb. De skriver att de har hört talats om att hon söker jobb och att de har en tjänst som fysioterapeut ledig! Dagen innan bröllopet (en fredag) blir hon kallad på intervju, på lördagen gifter hon sig och flyttar hemifrån och följande tisdag under bröllopsresan hör de av sig och erbjuder henne tjänsten i Osby! Jag blir nästan alldeles matt av att tänka på det, så mycket stora saker och förändringar som sker på ett par dagar i en människas liv! Men när jag når Therese under en semester med maken på Gotland låter hon som vanligt bara pigg och glad och vad mer kan man göra än att önska Guds välsignelse och fortsatt lycka till!

Ronny Gilderskär

Inbjudan till Temahelg

Den 11-13 november är det äntligen dags för temahelgen ”Hur är det att vara kristen och synskadad?”, denna gång i Norrland och vi håller till på Mellansels folkhögskola utanför Örnsköldsvik!

Mellansels folkhögskola.
Foto: www.mellansel.fhsk.se

Vi möts i gemenskap och delar våra erfarenheter av hur det är att vara troende och leva med en synnedsättning sedan födseln eller nyligen kommen. Vilka är dina erfarenheter? Vilka bemötanden har du stött på i kristna sammanhang? Vad tänker du om helande? Vad säger Bibeln om funktionsnedsättningar? Frågor som dessa och erfarenheter i temat bär många av oss på och denna helg får vi i seminarium och samtal dela dessa

med varandra. Vi får vara med om en workshop i kyrkohistoria, lära oss om kristna förebilder som varit blinda, och fira gudstjänst tillsammans.

Mellansels folkhögskola är EFS:s skola med bland annat kantorsutbildning och gospellinje och med norrländska naturen runt knuten. Vi kommer bo i deras alldeles nyrenoverade och ombyggda konferensbyggnad Tingsan med hotellrum, restaurang och lokaler som alla är tillgängliga på olika vis. Vi bor i enkel- eller dubbelrum, alla med egen dusch och toalett.
Tid: 11-13 november. Incheckning ca kl. 16 på fredagen och start med middag kl. 17.00. Söndagen avslutar vi efter gudstjänst och lunch i Örnsköldsvik och resa kan planeras därifrån ca kl. 14.
Pris: 780 kr. Detta subventionerade pris gäller alla medlemmar i Syskonbandet och dig som för första gången kommer med på våra aktiviteter. I priset ingår helpension, lakan & handduk och tillgängliga ledsagare.
Resa: adressen är Mellansels hotell & konferens, Tingshusgatan 6, Mellansel. Från Örnsköldsvik är det 3,5 mil och från Örnsköldsviks flygplats 5 mil. Syskonbandet erbjuder dig resesubvention för den del av din resekostnad som övergår 500 kr, med maximalt 700 kr.
Anmälan: Senast den 11 oktober till Tina på telefon 08-641 30 95 eller e-post tina@syskonbandet.se. Du är varmt välkommen att höra av dig redan nu för anmälan eller om du har frågor!

Syskonbandsträffen i Stockholm

Höstprogrammet 2016

Den första tisdagen varje månad med start i september är det Syskonbandsträff med intressanta föredragshållare och härlig gemenskap**.**

Obs, ny plats**: Restaurang Matborgen, Sandsborgsvägen 52 (SRF-huset).**
Tid**: 15.45-18.30**
Pris**: 80 kr (kontanter) som inkluderar mat, kaffe, föredrag och gemenskap.**

6 September
Conny från S:ta Clara kyrka berättar och spelar gitarr.

4 Oktober
Anette och Gunnar Berg sjunger och berättar.

1 November
Prästen i Botkyrka Hans Bratt Hernberg berättar och spelar.

6 December
Julfest med traditionell julmat, sånger och andakt.

Har du frågor eller vill du anmäla dig till träffarna, ring Maud och Olle, tel. 0733-54 41 41.

Syskonbandet i vimlet på Nyhemsveckan

Nyhemsveckan som är pingströrelsens årliga sommarkonferens utanför Mullsjö i Västergötland firade i år 100 år och Syskonbandet var med. Sedan några år tillbaka har man byggt en stor hall som tar cirka 3000 besökare där man håller möten och där Mullsjö spelar sina innebandymatcher övriga året.

Det var förmodligen nytt rekord med antal besökare och svårt att hitta logi men vi som var där, Ronny, Tina och Sture fick låna en husvagn där vi bodde bra och hade det trevligt på närbelägna Mullsjö camping.

Inne i Nyhemshallen under kvällsmöte. Foto: Ronny Gilderskär

I utställarhallen hade Syskonbandet en monter där vi berättade om vilka vi är och där vi sålde vår skiva och delade ut broschyrer. En av våra första besökare i montern var från Radio Nyhem som bjöd in oss till att bli intervjuade och berätta om Syskonbandet ”live” från området utanför hallen och det gick även ut på en mängd närradiostationer i södra Sverige.

Det var många som fick höra talas om Syskonbandet för första gången samtidigt som vi träffade på en del kända Syskonbandare och vänner. Vi fick även möjlighet att knyta kontakter bland de andra utställarna då det under perioder inte var så många besökare i utställarhallen.

På midsommardagen var Carola där med en uppsättning fantastiska musiker och hallen var utsåld till sista plats. Vi fick vara med om en svängig konsert med allt från hennes eget material till gospel och U2. En trevlig och varm midsommarhelg fick vi uppleva och som förhoppningsvis bär mer frukt framöver bland de som nu fick veta vad Syskonbandet är!

Ronny Gilderskär och
Sture Lyreskog

Våga satsa i förening

Ett av passen under våra gemenskaps- och årsmötesdagar i juni som hade temat ”Våga satsa – använd det du har” var en workshop med rubriken ”Våga satsa i förening”. Den leddes av Rune Nilsson som under många år jobbat som lärare på Tollare. Han har också en gedigen föreningsvana.

Under två timmar fick vi fundera och diskutera utifrån flera olika frågeställningar kring vad det är att jobba i en förening och varför föreningen behöver nya medlemmar. Rune berättade att i Sverige är varje människa i genomsnitt med i två föreningar. Föreningsverksamheten startade under 1800-talet. Från början var det inom frikyrko-, nykterhets- och arbetarrörelsen som föreningar bildades.
Efter den inledningen ställde Rune den första frågan: ”Varför ska man bli medlem i er förening?”. Många kloka anledningar lyftes fram.

Nästa fråga var lite klurigare: ”Hur kan jag hjälpa till i föreningen?”. Ett axplock av svaren som kom in är:
Stötta med olika saker, ge pengar, vara med på läger, vara ledsagare. Fundera gärna själv på vad du skulle vilja göra i Syskonbandet.

Slutligen frågade Rune: ”Varför ska ni bli fler i Syskonbandet?”.
Så här ser ett urval av svaren ut: En härlig gemenskap, får lära sig nya saker, dela tron, alla hjälper alla, alla får vara med, lära känna sig själv, stärker tron, kan göra skillnad och alla är vi syskon.

Förhoppningsvis inspirerade detta seminarium de som var där och väckte tankar och idéer om hur vi alla, var och en, kan hjälpa till i vår fina och viktiga förening. Du som inte var med men som funderat på dessa frågor eller kanske gör det när du läst detta: Tveka inte att höra av dig till styrelsen eller kansliet, tillsammans är vi Syskonbandet!
Jenny Näslund

Som om Gud inte finns

Denna sommar var Magnus Malm för andra året i rad på Hönökonferensen. Han höll i sex stycken bibelstudier och ett seminarium. För den som inte känner till Magnus Malm så har han en bakgrund bl.a. som redaktör för den kristna, och kanske ansedd som radikala, tidskriften ”Nytt liv” under åren 1975-1990. ”Nytt Liv” blev sedan tidskriften ”Trots allt”. Magnus har skrivit ett stort antal böcker och den senaste, ”Som om Gud inte finns”, har fått ett stort genomslag. I slutet av denna artikel finns en sammanställning av hans senaste böcker som finns på Legimus och även länkar där man kan lyssna på hans bibelstudier från detta och förra årets Hönökonferens. Jag var i somras för sjätte året i rad på Hönö och det som gjort starkast intryck denna gång var det Magnus Malm pratade om. Boken ”Som om Gud inte finns” handlar om sekulariseringen i Sverige och om hur många lever sitt liv idag mellan Gudstjänsterna just ”som om Gud inte fanns”. Han driver olika teser för hur kyrkan har påverkat sekulariseringen genom att antingen tappa bort kärnan i den kristna tron och försöka anpassa sig till vad man tror att mo-

derna människor vill höra. Eller att hamna i det andra diket, att bli överandlig och glömma bort det mänskliga. I bägge fallen finns risken för en ”sökare” att han eller hon konstaterar att kyrkan inte hade något att erbjuda som var relevant. Malm skriver också om risken med att städa bort Gud i sitt liv och vilka makter som då fyller det tomrummet som uppstår och drar paralleller till Matteus 12:44 om den onde anden som återvänder med sju andra när han finner det städat och snyggt. Många av oss lever idag våra liv ständigt uppkopplade via smarta mobiler, plattor och datorer som tar en stor plats i våra liv på bekostnad av annat. Malm delar sina tankar och ser faror kring detta, något som inte minst träffade mig själv.

Böcker av Magnus Malm på Legimus:

Som om Gud inte finns. (2015), en bok om sekualisering.
Magnus Malm diskuterar förhållandet mellan kyrkan och samhället och framlägger hypotesen att kyrkan har det avgörande ansvaret för den nuvarande utvecklingen med sekulariseringen. Kanske är det så att kyrkan inte rustar människor att möta andra synsätt och värderingar än de kristna. En central fråga är också vad det innebär att leva som om Gud inte finns.

Kännetecken (2013), att söka Guds närvaro i en kaotisk tid.
Är det möjligt att behålla kontakten med Gud i ett splittrat vardagsliv? Hur ber man när själen känns som ett kaotiskt internetflimmer? Magnus Malm, med mångårig erfarenhet av retreat- och själavårdsarbete skriver här om en särskild böneteknik, grundad i den ignatianska spiritualiteten. Som hjälp att utföra de dagliga bönerna har han skapat tre fysiska kännetecken gjorda i olivträ att hålla i handen under bönen: krubban, korset och ringen.

Ett hjärta större än världen (2009), att följa Jesus enligt bergspredikan.
Med utgångspunkt i Bergspredikan, beskriver Magnus Malm vad det innebär att följa Jesus i början av 2000-talet. Han påpekar att texten bör läsas långsamt så att den får sjunka in i medvetandet eftersom den är så radikalt avvikande från allt vi har vant oss vid i den här världen. Jesus vänder upp och ner på våra perspektiv. Magnus Malm arbetar med retreater och andlig vägledning för församlingsarbete och har skrivit flera böcker i ämnet.

De mörka glasögonens tid (2008), en krönikebok om Gud och det moderna landet.
Magnus Malm, retreatledare och skribent, medverkade under åren 1997-2007 som krönikör i Göteborgs-posten. Här har 90 av dessa texter samlats. Texterna presenteras kronologiskt och innehållet är knutet till söndagarnas evangelietexter. Författaren har sett det som en utmaning att i det mediebrus som den moderna människan lever i försöka nå fram med ett kristet budskap. Boken kan, om man så vill, användas för daglig läsning under 3 månader.

Viskningar från katakomberna (2006), skisser från en kristen motkultur.
I sju fristående texter, de flesta tidi-

gare publicerade i tidskrifterna NOD och Pilgrim, skildrar retreatledaren och skribenten Magnus Malm trender och tendenser i samhälle och kyrka i ljuset av hur allting började. Författaren menar att den kristna kyrkan i grunden inte kan förnyas genom någonting som ligger utanför henne: trender, idéer, värderingar, metoder. Det är bara från de egna rötterna som kyrkan kan få nytt liv.

Samtliga böcker finns som Daisy talbok och "Viskningar från katakomberna" även som punktskriftsbok.
På Hönökonferensens hemsida www.honokonferensen.se finns det under "Media" arkiv för 2016 och 2015 där Magnus Malm och alla andra inslag från konferensen finns att lyssna på.
Ronny Gilderskär

App-tips

Appar för att lyssna på radio och kristna radiostationer.
För dig som har en smartphone (Iphone/Ipad eller Android) så finns ett enormt utbud med olika kristna radiostationer att lyssna på. Med hjälp av appen Tunein Radio kan du lyssna på tusentals olika kanaler och du kan söka på t.ex. "Christian" eller "Jesus" för att hitta kristna kanaler. Sveriges kristna radio (som sänder Syskonbandets program "Klarsyn") har en egen app som heter "Premier Radio Sverige".
Ronny Gilderskär

Skogar, berg och dalar

Var jag går i skogar, berg och dalar, följer mig en vän, jag hör hans röst.Han osynlig är, men till mig talar, talar stundom varning, stundom tröst. Han, min Herde, gick för mig i döden, men han lever i all evighet./:Sina får han följer, vårdar, föder med osäglig trofasthet.:/

C O Rosenius 1847, R Holte 1986, Den svenska psalmboken, 251:1

Den här sången/psalmen är, för mig, alltid förknippad med min far och en speciell plats i min barndoms skog, i "Måsen" (mossen) där skogsbetet börjar, mellan resterna av stenbrotten. Kostigar och viltstigar har lett och leder åt olika håll i ädellövskogen med ekar och bokar, ett och annat barrträd samt blåbärsris, ormbunkar, mossor i vegetationen. Vitsippor har sin tid, liljekonvaljerna sin.

Jag heter Miriam Mattsson, och är Bleking av födsel och, nästan, ohejdad vana. Uppväxt på en gård utanför Mörrum, är yngst av fem systrar. Vi fick lära oss ta vara på det skogen ger av bär och svamp, liksom åkerns grödor och trädgårdens frukter - och vi lärde oss älska det! Vi fick gå i söndagsskola och följa med våra föräldrar till kyrkan, det var en naturlig del av livet. Under gymnasietiden fick jag nya kontakter och vänner och blev mer engagerad inom frikyrkorna, där jag medverkade i flera år bl a som ungdomsledare.
Ett brokigt yrkesliv följde, med uppgifter inom vård, omsorg, RIA, inom kommun, landsting, i flera organisationer lokalt, regionalt och nationellt, med administration, IT

och böcker. Jag har träffat många människor i olika sammanhang, upplevt glädje, haft både motgångar och framgångar.

När jag var 8 år blev jag mycket sjuk. Det började som en vanlig förkylning, men snart nog hade jag tappat en tredjedel av min vikt och var helt kraftlös. Mor var bortrest, farfar larmade läkare och far följde med i ambulansen och vakade över mig. Sjukhuset förberedde för blindtarmsoperation, men så blev jag medvetslös så man tog nya prover. Jag vaknade upp i ett till synes sterilt rum med vitt kakel, unga vitklädda varelser fyllde rummet och tittade på mig. Jag försökte känna igen någon av mina äldre systrar, men nej... då trodde jag att jag hade vaknat i himlen!

Sakta återvände livskraften, nu med diagnosen diabetes mellitus. Mor gav mig de första insulinsprutorna efter hemkomsten, och blodsockret kollades en gång var tredje månad i samband med läkarbesöket. Det var inte alltid lätt att leva med diabetes typ 1. Förhållningsregler, fördomar, blodsockret svängde som en berg- och dalbana. Dagens rutiner skulle synkas med en enda dos långtidsverkande insulin! Jag hade ju redan från början tagit skada, och efter 15-20 år med sjukdomen försämrades min syn kraftigt. Jag gick med i SRF.

I januari 1986 fick jag min första kontakt med Syskonbandet, då jag deltog i en temakurs på Glimåkra Folkhögskola i norra Skåne. Lars-Ove Arnesson, som då var Syskonbandets allt-i-allo var kursledare och det handlade om Markusevangeliet och lite synskadekunskap, förstås. Det var inte svårt att gå med som medlem i Syskonbandet, för det intressanta innehållet och den goda gemenskap som erbjöds. Las-Ove frågade om jag ville skriva ett referat från kursen för föreningens tidning, och det gjorde jag. När jag sorterade i mina gömmor i vintras, hittade jag det i papperstidningen Sb 2 1986.
Under några år deltog jag i arrangemang på Sjöliden, årsmöten, kurser, familjeveckor. Det var alltid en varm och spontan atmosfär. Under några år deltog jag även i styrelsearbetet och följde bl a processen med försäljningen av semesterhemmet på Värmdö. Syskonbandets styrka är blandningen av olika kristna traditioner och ekumeniken. Jag har alltid haft lätt att känna mig hemmastadd i en gudstjänstfirande gemenskap, där lovsången ljuder och det är högt i tak.

Samma år som jag blev medlem i Syskonbandet, dog min far, i december 1986. Frågan om vad vi skulle göra med barndomshemmet och gården diskuterades i flera år. Det blev så att ”mellansystern” flyttade in i barndomshemmet tillsammans med sin make, vår mor och de två äldsta systrarna delade på jordbruksenheten inklusive farfarshuset. Så förflöt tiden ett 10-tal år. När vår mor gick bort övertog jag/löste ut hennes 1/3- del, och jag hade blivit – skogsägare och stugägare, om än bara andelsägare. I början var det mest sysslor i och kring stugan. Men den rofyllda atmosfären med trädens sus och fågelsången vid Farfars stuga stördes. Stormen Gudrun år 2005

tvingade oss markägare ut att inspektera knäckta träd och rotvältor i skogen. Då upptäckte jag även att barndomens körvägar hade växt igen - av sly och nya träd. Jag riskerade gå vilse...

Skogens värld

”Världen i stort är att likna vid en skog där har man att gå mellan träd,
väja och göra avsteg för att nå ett framsteg.
Ibland går man vilse och måste upptäcka detta innan man kommer till en stig som verkar lämplig.”

Harry Martinson, 1945

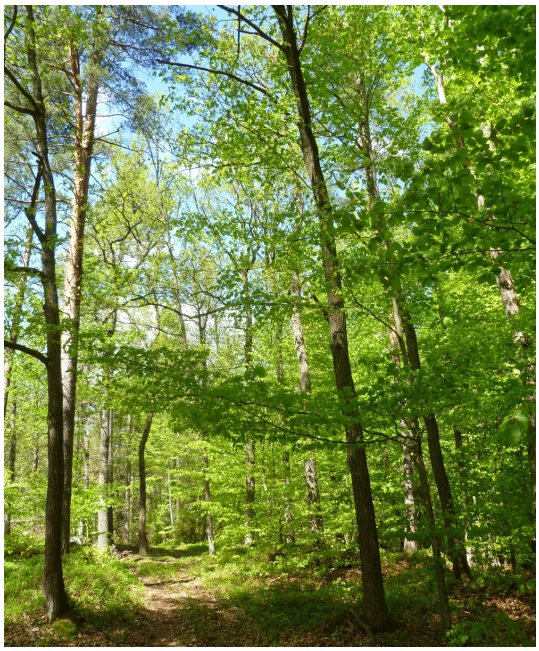

Foto: Miriam Mattsson

En ny era med ökat fokus på skogsbruket följde. Många timmars arbete lades ner för att röja fram vägar och gallra i skogen. Vi tyckte också att vi ville dela med oss av vår vackra skog. Med råd från Skogsstyrelsen och ekonomiskt stöd ur Landsbygdsprogrammet började vi röja fram en slinga, en 2 km lång naturstig som vi kallade *Systrarnas Stig i Mångfaldens Skog*. Vi blev dessutom erbjudna att sätta upp skyltar som berättar om skogens natur, historia och kulturmiljöer och tackade ja till detta. På hösten 2012 hade vi invigning med ett 80-tal besökare, tal, bandklippning, skogsrunda, kaffe i trädgården och levande musik. Sedan dess har grupper och enskilda velat gå stigen och upptäcka skogens mångfald och uppleva dess skiftningar och finna ro för själen. Jag har guidat grupper från Mörrums frikyrkoförsamling, hembygdsföreningen, Syncentralen, SRF och privata sällskap. Vi upptäckte behovet av anpassning och jag och min livskamrat Erling (båda synskadade) arbetade med att tillgängliggöra stigen, med bidrag från Synskadades Vänner i Blekinge. Vi lyfte upp stenar och jämnade ut marken på flera ställen, byggde en stenbro, lade en spång över bäcken, köpte en högtalarväst … allt för att fler skulle kunna ta del av skogens mångfald. Googla på ”Systrarnas stig i mångfaldens skog” så finner du info, några bilder och adresser till inlästa skylttexter.

Sedan 2013 är jag ordförande i Blekinge Diabetesförening och ansvarig för Diabetesnytt Blekinge. Är även ledamot i DiOS (riksorg) styrelse. Det är roliga men krävande förtroendeuppdrag. Jag har haft diabetes i 55 år nu, haft insulinpump i 23. I augusti får jag prova en CGM, en kontinuerlig blodsockermätare som ska underlätta att hålla ett jämnt blodsocker. Kunskapen

och tekniken går framåt. Vill du veta mer om diabetes och föreningen se www.blekingediabetes.se.

Jag har mött många människor genom mina olika engagemang. De är att likna vid träden i en skog. Att finna sin väg i livet är utmaningen för oss alla. Att följa den inre rösten ger styrka i vandringen såväl över berg som genom dalar.

Bästa hälsningar till er alla!
***Miriam Mattsson**, medlem i Syskonbandet sedan 30 år och trogen lyssnare till medlemstidningen*

*Ur **Hjärtats saga***
Var skog har nog sin källa,
Var äng sin blomma har,
Vart hjärta har sin saga
Från flydda ungdoms dar.

Skogens källa sinar,
och ängens blomma dör.
Men hjärtats tysta saga
ej någon tid förstör.
Text: Sigurd Alfred Hedenstierna,
Musik: Wilhelm Åström

Guds hjälpande hand

Under våren har jag mest legat till sängs med ett brutet lårben. Jag har tänkt mycket på varför jag drabbades på detta sätt, och hur orättvist allting kändes. Det hände i januari. Jag hade otur och ramlade i hissen hemma, stressad av en färdtjänstchaufför som ringde och hotade med att åka därifrån om två minuter om jag inte skyndade mig ner. Lårbenet gick av på fyra ställen. Jag fick en spik inopererad från höften till knät, och efter operationen måste jag leva med ett ben som är tre centimeter kortare än det andra och som kräver specialsulade skor. Jag tänkte:

-Bara för att färdtjänstchauffören ringde och stressade mig…
-Bara för att hyresvärden inte håller efter hissen ordentligt…
-Bara för att jag har sån otur…
-Bara på en sekund kan livet förändras!

Här är det lätt att börja tänka att Gud straffar mig, eller alternativt att han sänder prövningar i min väg för att lära mig härda ut.
Men jag försöker istället tänka tvärtom: Olyckor händer, livet kan plötsligt drabba en hårt och skoningslöst. Skyll inte detta på Gud! Tänk istället att när olyckan drabbar dig, då finns Gud där som ett stöd, som en tröst och som en hjälpande hand. Det är inte alltid lätt att tänka så när man är sjuk och har väldigt ont. Men om man kan öppna sig mot Gud i förtröstan, då får man tillbaka så mycket mer än man någonsin kunde ana.
Och då blir sjukdomen lite, lite lättare att bära.
Kait Bessing

Syskonbandet
Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet. Utkommer i punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida: www.syskonbandet.se/medlemstidning.
Augusti 2016. **Adress**: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM. **Ansvarig utgivare**: Anita Örum. **Redaktör**: Ronny Gilderskär. **Telefon**, kansli och redaktion:08-641 30 45, 641 30 95. **E-post**: kansliet@syskonbandet.se **Hemsida**: www.syskonbandet.se **Plusgiro** 3 64 49-7 **Bankgiro** 342-9552